

Cate milioane de euro mai are de recuperat Romania din Libia

romaniateiubesc.stirileprotv.ro/emisiuni/romania-te-iubesc/romania-te-iubesc-lista-tarilor-care-ne-datoreaza-sume-colosale.html

Pe urma miliardelor pierdute ale Romaniei socialiste, investite in afara

Responsabilii de recuperarea datoriilor externe si ce (n-)au facut acestia

In 1989 sumele pe care Romania le avea de recuperat din strainatate erau consistente. Acum, in 2011, lista s-a subtiat si nu pentru ca banii au fost recuperati, ci pentru ca unele datorii au fost sterse, preluate de investitori interesati sau pur si simplu s-au pierdut.

In 2005 datoria Irakului catre Romania era de 2, 6 miliarde de dolari. Relatia privilegiata pe care Nicolae Ceausescu a avut-o cu Saddam Hussein a facut ca Romania sa investeasca enorm in Irak. Noi le-am facut drumuri, foraje petroliere, cai ferate, fabrici ciment si armament, lucrari de irigatii. Ei ar fi trebuit sa ne dea petrol si bani.

Ce s-a intamplat cu datoria? Clubul de la Paris, aceeasi instanta care in 1981 obliga Romania sa-si plateasca datoriile, in 2005 ne-a cerut sa iertam datoria statului irakian in proportie de 80%, mai bine de 2 miliarde de dolari, iar restul datoriei a fost esalonat pe 23 de ani cu 5 ani de gratie. Prin urmare, Irakul isi termina de platit datoriile abia in 2028.

Acelasi model s-a aplicat si in cazul altor tari. Romania a fost obligata sa uite de banii pe care ii avea de primit.

In 2007, printr-un acord semnat, s-a redus datoria externa a Mozambicului fata de Romania cu 90%, cu conditia ca restul s-o plateasca.

In 2007, Mozambicul se arata dispus sa dea proprietati in locul datoriei. Ciudat lucru, dar noi nu doar ca nu primim proprietati in Mozambic, ci iertam o datorie de 126 de milioane de dolari.

Krivoi Rog, Ucraina. Un loc in care Romania a investit enorm: aproape un miliard de dolari. Acum aceasta investitie nici macar nu apare pe vreo lista oficiala pentru recuperare.

Dolinska. Un oras ucrainean cu 20.000 de locuitori, la 700 de kilometri de Romania. Pentru cei mai multi dintre noi, numele nu inseamna nimic. Orasul este construit de romani. Noi le-am facut spitalul, scoala, primaria, blocurile si drumurile.

Langa oras se intinde combinatul, un colos pe 1300 de hectare. Povestea esecului de la Krivoi Rog incepe in 1986, cand cinci tari socialiste au inceput lucrarile la acest obiectiv imens, din care urmau sa primeasca minereu. In '97, ucrainenii au oprit lucrarile si acolo totul s-a transformat intr-o tinta pentru hoti. Unul dintre fostii angajati are curajul sa vorbeasca.

"O sleahta de hoti si de mafioti. O caracatita, un fel de panza de paianjen, care e impenetrabila acolo ", spune Costel Paun, fost angajat Krivoi Rog.

La **"Romania, te iubesc"** s-a aratat anul trecut povestea de la Krivoi Rog. Statul roman inca mai plateste 2 milioane de dolari pe an pentru paza si conservarea mamutului industrial.

Mafia ucraineana si-a facut de cap aici si a furat cat de mult a putut. Pe teritoriul lor ucrainenii fac ce vor. Pare sa nu mai conteze ca romanii au si ei drepturi in combinat. Explicabil intr-un fel: de la Ministerul Economiei n-a mai fost acolo nici un control de ani de zile.

In schimb, au acces nemijlocit ucrainenii si daca ei nu vor, acolo nu misca nimic.

In urma reportajului difuzat la "**Romania, te iubesc**", ministrul Adrian Videanu a trimis prima data dupa mai bine de 10 ani Corpul de control al ministerului in Ucraina. Concluzia cercetarilor? Totul este sub control, doar ca Romania ramane cu inca o gaura in buget. Neagra.

Si in tara lui Fidel Castro Romania a investit enorm. De la armament la tractoare sau camioane. Pe vremuri primeam tutun sau zahar cubanez. Acum, nu mai primim nimic. O datorie care depaseste un miliar de dolari. Unul dintre cele mai importante obiective facute de romani acolo este uzina de crom-nichel Las Camariocas

Cubanezii au inghetat relatiile cu noi si, desi recunosc datoria istorica, incearca s-o uite.

Neglijata de autoritatile noastre, din incompetenta sau interes, recuperarea datoriilor externe a devenit mana cereasca pentru mai multe companii private. Fostele firme de comert exterior, multe dintre ele anexe ale securitatii, au intrat in acest joc sau mai bine zis, n-au iesit. In regimul Ceausescu toate contractele treceau prin intreprinderile de comert exterior.

Dupa Revolutie multe din firmele statului s-au privatizat si au recuperat datoriile Romaniei direct in conturile lor, iar statul nu a mai primit mare lucru.

Cazul Siriei este relevant. Romania a facut acolo rafinarii, fabrici de ciment, combinate chimice, irigatii pe mii de hectare. Investitiile s-au derulat prin Industrial Export, o companie a statului.

In 1990 datoria Siriei se ridica la o suta de milioane de dolari. Dupa revolutie, Industrial Export a recuperat in conturile proprii 36 de milioane de dolari.

Secretarul de stat, cel care se ocupa de recuperarea datoriilor eterne, habar n-are de soarta celor 36 de milioane venite din Siria.

Libia. Relatia deosebita a lui Ceausescu cu colonelul Ghaddafi a fost fructificata in nenumarate contracte comerciale. Noi am facut in Libia drumuri, zeci de scoli, sute de blocuri, am exportat arme.

Libienii au fost maritimosi si au permis romanilor sa concesioneze un camp petrolifer, Murzuk. Pe 20 de ani cu posibilitate de prelungire. Pana in 1993, statul roman a investit acolo peste 50 de milioane de dolari.

Guvernul Vacaroiu vinde concessia unor spanioli. Tranzactia se deruleaza prin Rompetrol, companie a statului. O parta din plata se face la incheierea tranzactiei, iar restul de bani 85 de milioane de dolari urmand sa fie platiti in timp. Rompetrol se privatizeaza, iar cele 85 de milioane nu ajung la stat, ci in conturile companiei.

Reprezentantii companiei petroliere sunt cat se poate de fermi, nu au de gand sa dea statului nici un ban.

Asa ca incompetenta sau interesul celor de la Finante adauga noi sume pe lista banilor pierduti de Romania. Mai trebuie precizat doar ca din zacamintele din Murzuk, inainte de criza libiana, s-a scos doar anul trecut petrol de peste 1 miliard si jumatate de dolari.

In plus, din Libia au mai ramas de recuperat si alte cateva zeci de milioane de dolari pentru drumurile facute de romani.

Egiptul ne datora in 1989 470 de milioane de dolari. Acum datoria a disparut.

Inainte de 1989 Romania a construit in Egipt fabrici de ciment si de produse chimice, a construit linii electrice de inalta tensiune, conducte de alimentare cu apa pe zeci de kilometri. Investitii extreme de costisitoare in schimbul carora am primit in anii 90 detergenti de tip Jax si Smash sau insecticide.

Fostul deputat PSD, Iosif Armas este unul dintre multii afaceristi care au profitat de pe urma datoriilor pe care le avem de incasat. Numele lui Armas este asociat printre altele cu distrugerea statiunii Baile Herculane pe care a cumparat-o in conditii dubioase in 2001.

In 1999, in timpul guvernului Isarescu, s-a prezentat la Ministerul de Finante si si-a oferit expertiza pentru recuperarea datoriei de 72 de milioane de ruble, echivalentul a 72 de milioane de dolari din Vietnam.

Din 72 de milioane, noi ne-am ales cu orez in valoare de 18 milioane de dolari pe care l-a vandut Armas.

Este foarte interesant cum datoria Angolei estimata la aproape 20 de milioane de dolari s-a plimbat la mai multe companii, in mai multe tari.

In 1998 , in timpul guvernului Radu Vasile se cesioneaza datoria Angolei catre Cobham International Investments . In anul 2000, aceiasi datorie este data firmei Argirom condusa de Iosif Armas care se obliga sa plateasca 15% din valoarea initiala. Adica in jur de 2,7 milioane dolari. In 2003, guvernul Nastase cesioneaza datoria firmei Maxima Grup.

Guvernantii Romaniei au vandut creante intr-o totala lipsa de transparenta. Pe ascuns, fara licitatii. Bani munciti de romani inainte de 1989 s-au scurs in buzunarele speculantilor.

In lume sunt companii care s-au specializat tocmai pe cumpararea datoriilor de la tari aflate in imposibilitatea de a se apara.

Aceste companii, un fel de fonduri de investitii in datori, au fost numite Fondurile Vulturului.

Tim Jones lucreaza pentru o organizatie non-guvernamentala britanica care lupta impotriva acestor fonduri. Un scandal imens care a avut in centru Romania si Zambia a fost declansat acum cativa ani la Londra. Pe malurile Dambovitei, nu s-a auzit insa nimic.

Cand datoriile Zambiei au inceput sa fie sterse de anumite guverne, cateva companii private au cumparat datoriile pentru bani foarte putini. Una dintre ele a fost Donegal International care a cumparat datoria catre Romania.

Zambia datora Romaniei aproape 30 de milioane de dolari. Guvernul Radu Vasile a vandut, pe ascuns, catre „Donegal”, o companie cu sediul in Insulele Virgine, datoria Zambiei cu pretul cu putin peste 3 milioane de dolari. Adica 10% din valoarea datoriei.

Donegal International a dat in judecata Zambia si a cerut sa ii fie platite 55 de milioane de dolari in contul datoriilor pe care le rascumparase de la Romania.

Ei au cumparat de la Romania pentru 4 milioane de dolari si apoi au dat in judecata guvernul din Zambia. Pana la urma au reusit sa castige 15 milioane de dolari .

In urma procesului, Zambia a fost obligata sa plateasca 15,5 milioane de dolari fondului. Buna investitie, nu? Un profit de 12 milioane de dolari pentru Donegal. Pentru Romania? Un minus de 27 de milioane.

Cazul a fost extrem de controversat. Insi primierul britanic de atunci, Gordon Brown, a luat atitudine impotriva practicilor prin care speculantii de creante se imbogatesc.

Fondurile Vulturilor si-au gasit un loc propice in Marea Britanie pentru a se dezvolta. Au facut cuib si multi pui. De anul trecut, din aprilie, insa, la presiunile mass media si organizatiilor non-guvernamentale, membrii parlamentului au hotarat sa schimbe legislatia . De anul trecut, nici o companie britanica nu mai poate cumpara datorii in contul tarilor africane sau al celor din lumea a treia.

Masura luata de britanici a avut ecou si in Romania. Ministerul de Finante refuza acum sa mai negocieze cedarea creantelor. Nu mai cedeaza creante, dar nici nu face mare lucru pentru recuperarea datoriilor. Miliarde de dolari.

Multe din tarile care au datorii catre noi au posibilitatea sa plateasca. Dar nu o fac pentru ca la noi nici macar nu se stie bine cine ar trebui sa se ocupe de acesta problema. Asa ca nu ne recuperam banii, dar ne imprumutam. Pana cum Romania este datoare la altii mai bine de 90 de miliarde de euro.

Sursa: [Pro TV](#)